

Ο ΑΚΑΘΙΣΤΟΣ ΥΜΝΟΣ
ητοι οι «ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΙ»
ΕΙΣ ΤΗΝ ΥΠΕΡΑΓΙΑΝ ΘΕΟΤΟΚΟΝ

Ο Ιερεύς

Ευλογητός ο Θεός ημών πάντοτε νυν και αει και εις τους αιώνας των αιώνων.

Ο χορός

Αμήν.

Ο Ιερεύς

Δόξα σοι, ο Θεός ημών, δόξα σοι.

Βασιλεύ ουράνιε, Παράκλητε, το Πνεύμα της αληθείας, ο πανταχού παρών και τα πάντα πληρών, ο θησαυρός των αγαθών και ζωής χορηγός, ελθέ και σκήνωσον εν ημίν, και καθάρισον ημάς από πάσης κηλίδος, και σώσον, Αγαθέ, τας ψυχάς ημών.

Το Τρισάγιον

Αγιος ο Θεός, Άγιος Ισχυρός, Άγιος Αθάνατος, ελέησον ημάς. (Τρις).

Δόξα Πατρί και Υιώ και Αγίω Πνεύματι, και νυν, και αεί, και εις τους αιώνας των αιώνων. Αμήν.

Παναγία Τριάς, ελέησον ημάς. Κύριε ιλάσθητι ταις αμαρτίαις ημών, Δέσποτα, συγχώρησον τας ανομίας ημίν, Αγιε επίσκεψαι και ίασαι τας ασθενείας ημών, ένεκεν του ονόματός σου. Κύριε ελέησον. Κύριε, ελέησον. Κύριε, ελέησον.

Δόξα Πατρί και Υιώ και Αγίω Πνεύματι, και νυν, και αεί, και εις τους αιώνας των αιώνων. Αμήν.

Πάτερ ημών ο εν τοις ουρανοίς, αγιασθήτω το όνομά σου, ελθέτω η Βασιλεία σου, γεννηθήτω το θέλημά σου ως εν ουρανώ και επί της γης. Τον άρτον ημών τον επιούσιον δος ημίν σήμερα, και άφες ημίν τα οφειλήματα ημών, ως και ημείς αφήμεν τοις οφειλέταις ημών. Και μη εισενέγκης ημάς εις πειρασμόν, αλλά ρύσαι ημάς από του πονηρού.

Κύριε, ελέησον ιβ' (12).

Δόξα Πατρί και Υιώ και Αγίω Πνεύματι, και νυν, και αεί, και εις τους αιώνας των αιώνων. Αμήν.

Δεύτε προσκυνήσωμεν και προσπέσωμεν τω Βασιλεί ημών Θεώ. Δεύτε προσκυνήσωμεν και προσπέσωμεν Χριστώ τω Βασιλεί ημών Θεώ. Δεύτε προσκυνήσωμεν και προσπέσωμεν αυτώ Χριστώ τω Βασιλεί και Θεώ ημών.

Ψαλμός Ν' (50)

Ελέησόν με, ο Θεός, κατά το μέγα έλεός σου, και κατά το πλήθος των οικτιρισμών σου εξάλειψον το ανόμημά μου. Επί πλείον πλύνον με από της ανομίας μου και από της αμαρτίας μου καθάρισόν με. Ότι την ανομίαν μου εγώ γινώσκω, και η αμαρτία μου

ενώπιόν μου εστί δια παντός. σοι μόνω ήμαρτον, και το πονηρόν ενώπιόν σου εποίησα, όπως αν δικαιωθής εν τοις λόγοις σου, και νικήσης εν τω κρίνεσθαί σε. Ιδού γαρ εν ανομίαις συνελήφθην, και εν αμαρτίαις εκίσσησέ με η μήτηρ μου. Ιδού γαρ αλήθειαν ηγάπησας, τα άδηλα και τα κρύφια της σοφίας σου εδήλωσάς μοι. Ραντιείς με υσσώπω και καθαρισθήσομαι, πλυνείς με, και υπέρ χιόνα λευκανθήσομαι. Ακουτιείς μοι αγαλλίασιν και ευφροσύνην, αγαλλιάσονται οστέα τεταπεινωμένα. Απόστρεψον το πρόσωπόν σου από των αμαρτιών μου και πάσας τας ανομίας μου εξάλειψον. Καρδίαν καθαράν κτίσον εν εμοί ο Θεός, και πνεύμα ευθές εγκαίνισσον εν τοις εγκάτοις μου. Μη απορρίψης με από του προσώπου σου, και το Πνεύμα σου το Άγιον μη αντανέλης απ'εμού. Απόδος μοι την αγαλλίασιν του σωτηρίου σου, και πνεύματι ηγεμονικώ στήριξόν με. Διδάξω ανόμους τας οδούς σου, και ασεβείς επί σε επιστρέψουσι. Ρύσαι με εξ αιμάτων ο Θεός, ο Θεός της σωτηρίας μου, αγαλλιάσεται η γλώσσα μου την δικαιοσύνην σου. Κύριε, τα χείλη μου ανοίξεις, και το στόμα μου αναγγελεύει την αίνεσίν σου. Ότι, ει ηθέλησας θυσίαν, έδωκα αν, ολοκαυτώματα ουκ ευδοκήσεις. Θυσία τω Θεώ, πνεύμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην και τεταπεινωμένην ο Θεός ουκ εξουθενώσει. Αγάθυνον, Κύριε, εν τη ευδοκία σου την Σιών, και οικοδομηθήτω τα τείχη Ιερουσαλήμ. Τότε ευδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, αναφοράν και ολοκαυτώματα. Τότε ανοίσουσιν επί το θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Ψαλμός ΞΘ' (69)

Ο Θεός εις την βοήθειάν μου πρόσχεσ, Κύριε, εις το βοηθήσαι μοι σπεύσον. Αισχυνθήτωσαν και εντραπήτωσαν οι ζητούντες την ψυχήν μου. Αποστραφήτωσαν εις τα οπίσω, και καταισχυνθήτωσαν οι βουλόμενοί μοι κακά. Αποστραφήτωσαν παραντίκα αισχυνόμενοι, οι λέγοντές μοι: Εύγε, εύγε. Αγαλλιάσθωσαν και ευφρανθήτωσαν επί σοί, πάντες οι ζητούντες σε, ο Θεός. Και λεγέτωσαν δια παντός. Μεγαλυνθήτω ο Κύριος, οι αγαπώντες το σωτήριόν σου. Εγώ δε πτωχός ειμί και πένης, ο Θεός, βοήθησόν μοι. Βοηθός μου, και ρύστης μου ει συ, κύριε, μη χρονίσης.

Ψαλμός ΡΜΒ' (142)

Κύριε, εισάκουσον της προσευχής μου, ενώτισαι την δέησίν μου εν τη αληθεία σου, εισάκουσόν μου εν τη δικαιοσύνη σου. Και μη εισέλθης εις κρίσιν μετά του δούλου σου, ότι ου δικαιωθήσεται ενώπιόν σου πας ζων. Ότι κατεδίωξεν ο εχθρός την ψυχήν μου, εταπείνωσεν εις γην την ζωήν μου. Εκάθισέ με εν σκοτεινοίς, ως νεκρούς αιώνος, και ηκηδίασεν επ'εμέ το πνεύμα μου, εν εμοί εταράχθη η καρδιά μου. Εμνήσθην ημερών αρχαίων, εμελέτησα εν πάσι τοις έργοις σου, εν ποιήμασιν των χειρών σου εμελέτων. Διεπέτασα προς σε τας χείρας μου, η ψυχή μου ως γη άνυδρός σοι. Ταχύ εισάκουσόν μου, Κύριε, εξέλιπε το πνεύμα μου. Μη αποστρέψης το πρόσωπόν σου απ' εμού, και ομοιωθήσομαι τοις καταβαίνουσιν εις λάκκον. Ακουστόν ποίησόν μοι το πρωί το έλεός σου, ότι επί σοι ήλπισα. Γνώρισόν μοι, Κύριε, οδόν, εν η πορεύσομαι, ότι προς σε ήρα την ψυχήν μου. Εξελού με εκ των εχθρών μου, Κύριε, προς σε κατέφυγον, δίδαξόν με του ποιείν το θέλημά σου, ότι συ ει ο Θεός μου. Το πνεύμα σου το αγαθόν οδηγήσει με εν γη ευθεία, ένεκεν του ονόματός σου, Κύριε, ζήσεις με. Εν τη δικαιοσύνη σου, εξάξεις εκ θλίψεως την ψυχήν μου. Και εν τω ελέει σου εξολοθρεύσεις τους εχθρούς μου, και απολείς πάντας τους θλίβοντας την ψυχήν μου, ότι εγώ δούλος σου ειμί.

Δοξολογία

Δόξα εν υψίστοις Θεώ, και επί γης ειρήνη, εν ανθρώποις ευδοκία. Υμνούμεν σε, ευλογούμεν σε, προσκυνούμεν σε, δοξολογούμεν σε, ευχαριστούμεν σοι διά την μεγάλην σου δόξαν. Κύριε Βασιλεύ, επουράνιε Θεέ, Πάτερ παντοκράτορ. Κύριε Υιέ μονογενές, Ιησού Χριστέ, και Αγιον Πνεύμα. Κύριε ο Θεός, ο αμνός του Θεού, ο Υιός του Πατρός, ο αίρων την αμαρτίαν του κόσμου, ελέησον ημάς, ο αίρων τας αμαρτίας του κόσμου. Πρόσδεξαι την δέησιν ημών, ο καθήμενος εκ δεξιών του Πατρός, και ελέησον ημάς. Ότι συ ει μόνος Άγιος, συ ει μόνος Κύριος, Ιησούς Χριστός, εις δόξαν Θεού, Πατρός. Αμήν. Καθ' εκάστην εσπέραν ευλογήσω σε, και αινέσω το όνομά σου εις τον αιώνα, και εις τον αιώνα του αιώνος. Κύριε, καταφυγή εγενήθης ημίν εν γενεά και γενεά. Εγώ είπα, Κύριε, ελέησόν με, ίασαι την ψυχήν μου ότι ήμαρτόν σοι. Κύριε, προς σε κατέφυγον, δίδαξόν με του ποιείν το θέλημά σου, ότι συ ει ο Θεός μου. Ότι παρά σοι πηγή ζωής, εν τω φωτί σου οψόμεθα φως. Παράτεινον το έλεός σου τοις γινώσκουσί σε. Καταξίωσον, Κύριε, εν τη νυκτί ταύτη αναμαρτήτους φυλαχθήναι ημάς. Ευλογητός ει, Κύριε, ο Θεός των Πατέρων ημών, και αινετόν και δεδοξασμένον το όνομά σου εις τους αιώνας. Αμήν. Γένοιτο, Κύριε, το έλεός σου εφ' ημάς καθάπερ ηλπίσαμεν επί σε. Ευλογητός ει, Κύριε, δίδαξόν με τα δικαιώματά σου. Ευλογητός ει, Δέσποτα, συνέτισόν με τα δικαιώματά σου. Ευλογητός ει Αγιε, φώτισόν με τοις δικαιώμασί σου. Κύριε, το έλεός σου εις τον αιώνα, τα έργα των χειρών σου μη παρίδης. Σοι πρέπει αίνος, σοι πρέπει ύμνος, σοι δόξα πρέπει, τω Πατρί, και τω Υιώ, και τω Αγίω Πνεύματι, νυν και αεί, και εις τους αιώνας των αιώνων. Αμήν.

Το σύμβολο της πίστεως

Πιστεύω εις ένα Θεόν, Πατέρα, Παντοκράτορα, ποιητήν ουρανού και γης, ορατών τε πάντων και αοράτων. Και εις ένα Κύριον Ιησούν Χριστόν, τον Υιόν του Θεού τον μονογενή, τον εκ του Πατρός γεννηθέντα προ πάντων των αιώνων. Φως εκ φωτός, Θεόν αληθινόν εκ Θεού αληθινού γεννηθέντα, ου ποιηθέντα, ομοούσιον τω Πατρί, δι' ου τα πάντα εγένετο. Τον δι' ημάς τους ανθρώπους και δια την ημετέραν σωτηρίαν κατελθόντα εκ των ουρανών, και σαρκωθέντα εκ Πνεύματος Αγίου, και Μαρίας της Παρθένου, και ενανθρωπήσαντα. Σταυρωθέντα τε υπέρ ημών επί Ποντίου Πιλάτου, και παθόντα, και ταφέντα. Και αναστάντα τη τρίτη ημέρα κατά τας Γραφάς. Και ανελθόντα εις τους ουραμούς, και καθεζόμενον εκ δεξιών του Πατρός. Και πάλιν ερχόμενον μετά δόξης κρίνει ζώντας και νεκρούς, Ου της Βασιλείας ουκ έσται τέλος. Και εις το Πνεύμα το Άγιον, το Κύριον, το Ζωοποιόν, το εκ του Πατρός εκπορευόμενον, το συν Πατρί και Υιώ συμπροσκυνούμενον και συνδοξαζόμενον, το λαλήσαν διά των Προφητών. Εις Μίαν, Αγία, Καθολικήν, και Αποστολικήν Εκκλησίαν. Ομολογώ έν Βάπτισμα εις άφεσιν αμαρτιών. Προσδοκώ Ανάστασιν νεκρών, και ζωήν του μέλλοντος αιώνος. Αμήν.

Άξιον εστίν ως αληθώς μακαρίζειν σε την Θεοτόκον, την αιμακάριστον και παναμώμητον και μητέρα του Θεού ημών. Την τιμιωτέρα των Χερουβίμ, και ενδοξοτέρα αν συγκρίτως των Σεραφίμ, την αδιαφθόρωσ, Θεόν Λόγον τεκούσαν, την όντως Θεοτόκον, σε μεγαλύνομεν.

Ο Κανών

Ποίημα Ιωσήφ του Υμνογράφου

Ωδή α' . Ηχος δ' . Ο Ειρμός.

Ανοιξω το στόμα μου, και πληρωθήσεται πνεύματος, και λόγον ερεύξομαι τη βασιλίδι Μητρί. Και οφθήσομαι φαιδρώς πανηγυρίζων, και άσω γηθόμενος, ταύτης τά θαύματα (δισ).

Τροπάρια

Υπεραγία Θεοτόκε, σώσον ημάς.

Χριστού βίβλον έμψυχον, εσφραγισμένην σε Πνεύματι, ο μέγας Αρχάγγελος, Αγνή Θεώμενος, επεφώνει σοι. Χαίρε χαράς δοχείον, Δί' ης της Προμήτορος, αρά λυθήσεται.

Υπεραγία Θεοτόκε, σώσον ημάς.

Αδάμ επανόρθωσις, χαίρε Παρθένε Θεόνυμφε, του Άδου η νέκρωσις, χαίρε πανάμωμε, το παλάτιον, του μόνου Βασιλέως, χαίρε θρόνε πύρινε, του Παντοκράτορος.

Δόξα Πατρί...

Ρόδον το αμάραντον, χαίρε η μόνη βλαστήσασα, το μήλον το εύοσμον, χαίρε η τέξασα. Το οσφράδιον, του μόνου Βασιλέως, χαίρε απειρόγαμε, κόσμου διάσωσμα.

Και νυν...

Αγνείας θησαύρισμα, χαίρε δι' ης εκ του πτώματος, ημών εξανέστημεν, χαίρε ηδύπνοον, κρίνον Δέσποινα, πιστούς ευωδιάζον , θυμίαμα εύοσμον, μύρον πολύτιμον.

Ωδή γ' . Ο Ειρμός.

Τους σούς υμνολόγους Θεοτόκε, ως ζώσα και άφθονος πηγή, θίασον συγκροτήσαντας, πνευματικόν στερέωσον, και εν τη θεία δόξη σου, στεφάνων δόξης αξίωσον.(δίσ).

Υπεραγία Θεοτόκε, σώσον ημάς.

Στάχυν η βλαστήσασα τον θείον, ως χώρα ανήροτος σαφώς, χαίρε έμψυχε τράπεζα, άρτον ζωής χωρήσασα, χαίρε του ζώντος ύδατος, πηγή ακένωτος Δέσποινα.

Υπεραγία Θεοτόκε, σώσον ημάς.

Δάμαλις, τον μόσχον η τεκούσα, τον άμωμον, χαίρε τοίς πιστοίς, χαίρε αμνάς, κηήσασα, Θεού Αμνόν τον αίροντα, κόσμου παντός τά πταιίσματα, χαίρε θερμόν ιλαστήριον.

Δόξα Πατρί...

Όρθρος φαινός χαίρε η μόνη, τον Ήλιον φέρουσα Χριστόν, φωτός κατοικητήριον, χαίρε το σκότος λύσασα, και τους ζοφώδεις δαίμονας ολοτελώς εκμειώσασα.

Και νύν...

Χαίρε πύλη μόνη, ην ο Λόγος, διώδευσε μόνος, η μοχλούς, και πύλας Άδου Δέσποινα τω τόκω σου συντριψασα, χαίρε η θεία είσοδος των σωζομένων Πανύμνητε.

Ωδή δ' . Ο Ειρμός.

Ο καθήμενος εν δόξη, επί θρόνου θεότητας, εν νεφέλη κούφη, ήλθεν Ιησούς ο υπέρθεος, τη ακηράτω παλάμη, και διέσωσε, τους κραυγάζοντας, Δόξα Χριστέ, τη δυνάμει σου.

Τροπάρια

Υπεραγία Θεοτόκε, σώσον ημάς.

Εν φωναίς ασμάτων πίστει, σοι βοώμεν Πανύμνητε. Χαίρε πίνον όρος, και τετυρωμένον εν Πνεύματι, χαίρε λυχνία και στάμνε, Μάννα φέρουσα, το γλυκαίνον, τα των ευσεβών αισθητήρια.

Υπεραγία Θεοτόκε, σώσον ημάς.

Ιλαστήριον του κόσμου, χαίρε άχραντε Δέσποινα, χαίρε κλίμαξ γήθεν, πάντας ανηψώσασα χάριτι. Χαίρε η γέφυρα όντως, η μετάγουσα, εκ θανάτου πάντας, προς ζωήν τους υμνούντας σε.

Υπεραγία Θεοτόκε, σώσον ημάς.

Ουρανών υψηλότερα, χαίρε γης το θεμέλιον, εν τη ση νηδυί, Άχραντε ακόπως βαστάσασα. Χαίρε κογχύλη, πορφύραν θείαν βάψασα, εξ αιμάτων σου, τω Βασιλεί των Δυνάμεων.

Δόξα Πατρί...

Νομοθέτην η τεκούσα, αληθώς χαίρε Δέσποινα, τον τας ανομίας, πάντων δωρεάν εξαλείφοντα. Ακατανόητον βάθος, ύψος άρρητον, Απειρόγαμε, δι' ης ημείς εθεώθημεν.

Και νυν...

Σε την πλέξασαν τω κόσμω, αχειρόπλοκον στέφανον, ανυμνολογούμεν, χαίρε σοι Παρθένε κραυγάζοντες, το φυλακτήριον πάντων και χαράκωμα, και κραταίωμα, και ιερόν καταφύγιον.

Ωδή ε' . Ο Ειρμός.

Εξέστη τα σύμπαντα επί τη θεία δόξη σου, συ γαρ, απειρογάμη Παρθένε, έσχες εν μήτρα, τον επί πάντων Θεόν, και τέτοκας άχρονον Υιόν, πάσι τοις υμνούσι σε, σωτηρίαν βραβεύοντα.

Τροπάρια

Υπεραγία Θεοτόκε, σώσον ημάς.

Οδόν η κυήσασα, ζωής χαίρε Πανάμωμε, η κατακλυσμού της αμαρτίας, σώσασα κόσμον, χαίρε Θεόνυμφε, άκουσμα και λάλημα φρικτόν, χαίρε ενδιαίτημα, του Δεσπότη της κτίσεως.

Υπεραγία Θεοτόκε, σώσον ημάς.

Ισχύς και οχύρωμα ανθρώπων, χαίρε Αχραντε, τόπε αγιάσματος της δόξης, νέκρωσις Αδου, νυμφών ολόφωτε, χαίρε των Αγγέλων χαρμονή, χαίρε η βοήθεια, των πιστών δεομένων σου.

Υπεραγία Θεοτόκε, σώσον ημάς.

Πυρίμορφον όχημα, του Λόγου, χαίρε Δέσποινα, έμψυχε Παράδεισε, το ξύλον, εν μέσω έχων ζωής τον Κύριον, ου ο γλυκασμός ζωοποιεί, πίστει τους μετέχοντας, και φθορά υποκύψαντας.

Δόξα Πατρί...

Ρωννύμενοι σθένει σου, πιστών αναβοώμεν σοι, χαίρε πόλις του Παμβασιλέως, δεδοξασμένα και αξιάκουστα, περι ης λελάληνται σαφώς, όρος αλατόμητον, χαίρε βάθος αμέτρητον.

Και νυν...

Ευρύχωρον σκήνωμα, του Λόγου χαίρε Αχραντε, κόχλος η τον θείον μαργαρίτην, προαγαγούσα, χαίρε πανθαύμαστε, πάντων προς Θεόν καταλλαγή, των μακαριζόντων σε, Θεοτόκε εκάστοτε.

Ωδή ς' Ο Ειρμός.

Την θείαν ταύτην και πάντιμον, τελούντες εορτήν οι θεόφρονες, της Θεομήτορος, δεύτε τας χείρας κροτήσωμεν, τον εξ αυτής τεχθέντα Θεόν δοξάζοντες. (δισ).

Τροπάρια

Υπεραγία Θεοτόκε, σώσον ημάς.

Παστάς του Λόγου αμόλυντε, αιτία της των πάντων θεώσεως, χαίρε Πανάχραντε, των Προφητών περιήχημα, χαίρε των Αποστόλων, το εγκαλλώπισμα.

Υπεραγία Θεοτόκε, σώσον ημάς.

Εκ σου η δρόσος απέσταξε, φλογμόν πολυθειίας η λύσσασα, όθεν βοώμεν σοι, χείρε ο πόκος ο ένδροσος, ον Γεδεών Παρθένε, προεθεάσατο.

Δόξα Πατρί...

Ιδού σοι χείρε κραυγάζομεν, λιμήν ημίν γενού θαλαττεύουσι, και ορμητήριον, εν τω πελάγει των θλίψεων, και των σκανδάλων πάντων, του πολεμήτορος.

Και νυν...

Χαράς αιτία χαρίτωσον, ημών τον λογισμόν του κραυγάζειν σοι, χείρε η άφλεκτος, βάτος νεφέλη ολόφωτε η τους πιστούς απαύστως, επισκιάζουσα.

Ωδή ζ' Ο Ειρμός.

Ουκ ελάτρευσαν, τη κτίσει οι θεόφρονες, παρά τον Κτίσαντα, αλλά πυρός απειλήν, ανδρείως πατήσαντες, χείροντες έψαλλον, Υπερύμνητε, ο των Πατέρων Κύριος, και Θεός ευλογητός ει.

Τροπάρια

Υπεραγία Θεοτόκε, σώσον ημάς.

Ανυμνούμεν σε, βοώντες, χείρε όχημα, Ηλίου του νοητού, άμπελος αληθινή, τον βότρυν τον πέπειρον, η γεωργήσασα, οίνον στάζοντα, τον τας ψυχάς ευφραίνοντα, των πιστώσ σε δοξαζόντων.

Υπεραγία Θεοτόκε, σώσον ημάς.

Ιατήρα, των απάντων η κήσασα, χείρε Θεόνυμφε, η ράβδος η μυστική, άνθος το αμάραντον, η εξανήθισασα, χείρε Δέσποινα, δι' ης χαράς πληρούμεθα, και ζωήν κληρονομούμεν.

Υπεραγία Θεοτόκε, σώσον ημάς.

Ρητορεύουσα, ου σθένει γλώσσα Δέσποινα, υμνολογήσαι σε, υπέρ γαρ τα Σεραφείμ, υψώθης κήσασα, τον Βασιλέα Χριστόν, ον ικέτευε, πάσης νυν βλάβης ρύσασθαι, τους πιστώσ σε προσκυνούντας.

Δόξα Πατρί...

Ευφημεί σε, μακαρίζοντα τα πέρατα, και ανακράζει σοι, χείρε ο τόμος εν ω δακτύλω εγγράπται, Πατρός ο Λόγος Αγνή, ον ικέτευε, βίβλω ζωής τους δούλους σου, καταγράψαι Θεοτόκε.

Και νυν...

Ικετεύομεν, οι δούλοι σου και κλίνομεν, γόνυ καρδιάς ημών, κλίνον το ους σου Αγνή, και σώσον τους θλίψεσι, βυθιζομένους ημάς, και συντήρησον, πάσης εχθρών αλώσεως, την σην πόλιν Θεοτόκε.

Ωδή η' Ο Ειρμός.

Παίδας ευαγείς εν τη καμίνω, ο τόκος της Θεοτόκου διεσώσατο, τότε μεν τυπούμενος, νυν δε ενεργούμενος, την οικουμένην άπασαν, αγείρει ψάλλουσαν. Τον Κύριον υμνεΐτε τα έργα, και υπερυψούτε, εις πάντας τους αιώνας.

Τροπάρια

Υπεραγία Θεοτόκε, σώσον ημάς.

Νηδύϊ τον Λόγον υπεδέξω, τον πάντα βαστάζοντα εβάσταξας, γάλακτι εξέθρεψας, νεύματι τον τρέφοντα, την οικουμένην άπασαν, Αγνή ω ψάλλομεν. Τον Κύριον υμνεΐτε τα έργα, και υπερυψούτε, εις πάντας τους αιώνας.

Υπεραγία Θεοτόκε, σώσον ημάς.

Μωσής κατενόησεν εν βάτω, το μέγα Μυστήριον του τόκου σου. Παιδες προεικόνισαν, τούτο εμφανέστατα, μέσον πυρός ιστάμενοι, και μη φλεγόμενοι, ακήρατε αγία Παρθένε. Όθεν σε υμνούμεν, εις πάντας τους αιώνας.

Υπεραγία Θεοτόκε, σώσον ημάς.

Οι πρώην απάτη γυμνωθέντες, στολήν αφθαρσίας ενεδύθημεν, τη κυφορία σου. Και οι καθεζόμενοι, εν σκότει παραπτώσεων, φώς κατωπτεύσαμεν, φωτός κατοικητήριον, Κόρη. Όθεν σε υμνούμεν, εις πάντας τους αιώνας.

Δόξα Πατρί...

Νεκροί δια σου ζωοποιούνται, ζών γαρ την ενυπόστατον εκύησας. Εύλαλοι οι άλαλοι, πρώην χρηματίζοντες, λεπροί αποκαθαίρονται, νόσοι διώκονται, πνευμάτων αερίων τα πλήθη, ήττηνται παρθένε, βροτών η σωτηρία.

Και νυν...

Η κόσμω τεκούσα σωτηρίαν, δι' ης από γης εις ύψος ήρθημεν, χαίροις Παντευλόγητε, σκέπη και κραταίωμα, τείχος και οχύρωμα, των μελοδούντων, Αγνή. Τον Κύριον υμνεΐτε τα έργα, και υπερυψούτε, εις πάντας τους αιώνας.

Ωδή θ' Ο Ειρμός.

Άπας γηγενής, σκιρτάτω τω πνεύματι, λαμπαδοχούμενος πανηγυριζέτω αΐλων Νόων, φύσις γεραΐρουσα, την ιεράν πανήγυριν, της Θεομήτορος, και βοάτω. Χαίροις, παμμακάριστε, Θεοτόκε Αγνή, αιεπάρθενε.

Τροπάρια

Υπεραγία Θεοτόκε, σώσον ημάς.

Ἴνα σοι πιστοί, το Χαίρε κραυγάζωμεν, οἱ δια σου τῆς χαρᾶς, μέτοχοι γενόμενοι, τῆς αἰδίου, ρύσαι ημᾶς πειρασμοῦ, βαρβαρικής αλώσεως, καὶ πάσης ἄλλης πληγῆς, δια πλήθους, Κόρη παραπτώσεων, ἐπιούσης βροτοῖς αμαρτάνουσιν.

Υπεραγία Θεοτόκε, σώσον ημάς.

Ὡφθης φωτισμός, ημῶν καὶ βεβαίωσις, ὅθεν βοώμεν σοι. Χαίρε ἄστρον ἄδυτον, εἰσάγον κόσμῳ, τον μέγαν Ἴλιον. Χαίρε Ἐδέμ ανοίξασα τὴν κεικλεισμένην Ἀγνή. Χαίρε στυλε, πύρινε εἰσάγουσα, εἰς τὴν ἄνω ζωὴν το ἀνθρώπινον.

Υπεραγία Θεοτόκε, σώσον ημάς.

Στώμεν ευλαβῶς, ἐν οἴκῳ Θεοῦ ημῶν, καὶ ἐκβοήσωμεν. Χαίρε κόσμου Δέσποινα. Χαίρε Μαρία, Κυρία πάντων ημῶν. Χαίρε ἡ μόνη ἄμωμος, ἐν γυναιξί καὶ καλή. Χαίρε σκεῦος, μύρον το ἀκένωτον, ἐπὶ σε κενωθέν εἰσδεξάμενον.

Δόξα Πατρί...

Ἡ περισσότερά, ἡ τον ελεήμονα ἀποκλήσασα. Χαίρε Αειπάρθενε, Οσίῳν πάντων, χαίρε το καύχημα, των Ἀθλητῶν στεφάνωμα. Χαίρε ἀπάντων τε, των Δικαίων, θείον ἐγκαλλώπισμα, καὶ ημῶν των πιστῶν το διάσωσμα.

Καὶ νυν...

Φείσαι ο Θεός, τῆς κληρονομίας σου, τας αμαρτίας ημῶν, πάσας παραβλέπων νυν, εἰς τοῦτο ἔχων ἐκδυσωπούσαν σε, τὴν ἐπὶ γῆς ἀσπόρως σε κυφορήσασαν, δια μέγα ἔλεος θελήσαντα, μορφωθῆναι Χριστέ το ἀλλότριον.

Εἶτα το Κοντάκιον δίχορον ἀργόν.

Ἴχος πλ. Δ' Αυτόμελον.

Τὴν υπερμάχῳ στρατηγῷ τα νικητήρια,

Ἵως λυτρωθεῖσα των δεινῶν ευχαριστήρια,

Ἀναγράφῳ σοι ἡ Πόλις σου, Θεοτόκε.

Ἀλλ' ὡς ἔχουσα το κράτος ἀπροσμάχητον,

Ἐκ παντοίων με κινδύνων ἐλευθέρωσον.

Ἴνα κράζῳ σοι. Χαίρε, Νύμφη Ἀνύμφευτε.

Ο Ιερέυς ιστάμενος πρό της Εικόνας της Θεοτόκου.

ΣΤΑΣΙΣ ΠΡΩΤΗ

Άγγελος πρωτοστάτης, ουρανόθεν επέμφθη, ειπείν τη Θεοτόκω τω Χαίρε. (εκ γ') και συν τη ασωμάτω φωνή, σωματούμενον σε θεωρών Κύριε, εξίστατο και ίστατο, κραυγάζων προς αυτήν τοιαύτα.

Χαίρε, δι' ης η χαρά εκλάμπει. Χαίρε δι' ης η αρά εκλείπει.

Χαίρε, του πεσόντος Αδάμ η ανάκλησις, χαίρε, των δακρύων της Εύας η λύτρωσις.

Χαίρε, ύψος δυσανάβατον ανθρωπίνοις λογισμοίς. Χαίρε, βάθος δυσθεώρητον και αγγέλοις οφθαλμοίς.

Χαίρε, ότι υπάρχεις Βασιλέως καθέδρα, χαίρε ότι βαστάζεις τον βαστάζοντα πάντα.

Χαίρε, αστήρ εμφαινών τον Ήλιον. Χαίρε, γαστήρ ενθέου σαρκώσεως.

Χαίρε, δι' ης νεουργείται η κτίσις. Χαίρε, δι' ης βρεφουργείται ο Κτίστης.

Χαίρε Νύμφη ανύμφευτε.

Βλέπουσα η Αγία, εαυτήν εν αγνεία, φησί τω Γαβριήλ θαρσαλέως. Το παράδοξόν σου της φωνής, δυσπαράδεκτόν μου τη ψυχή φαίνεται. Ασπόρου γαρ συλλήψεως την κύησιν πως λέγεις; κράζων.

Αλληλούϊα

Γνώσιν άγνωστον γνώναι, η Παρθένος ζητούσα, εβόησε προς τον λειτουργούντα. Εκ λαγόνων αγνών Υιόν, πώς εστι τεχθήναι δυνατόν; λέξον μοι. Προς ην εκείνος έφησεν εν φόβω, πλήν κραυγάζων ούτω.

Χαίρε, βουλής απορρήτου μύστις. Χαίρε, σιγής δεομένων πίστις.

Χαίρε, των θαυμάτων Χριστού το προσοίμιον. Χαίρε, των δογμάτων αυτού το κεφάλαιο.

Χαίρε, κλίμαξ επουράνιε, δι' ης κατέβη ο Θεός. Χαίρε, γέφυρα μετάγουσα τους εκ γης προς ουρανόν.

Χαίρε, το των Αγγέλων πολυθρλητον θαύμα. Χαίρε, το των δαιμόνων πολυθρήνητον τραύμα.

Χαίρε, το Φως αρρήτως γεννήσας. Χαίρε, το πώς μηδένα διδάξασα.

Χαίρε, σοφών υπερβαίνουσα γνώσιν. Χαίρε, πιστών καταυγάζουσα φρένας.

Χαίρε, Νύμφη ανύμφευτε.

Δύναμις του Υψίστου, επεσκίασε τότε, προς σύλληψιν τη Απειρογάμω. Και την εύκαρπον ταύτης νηδύν, ως αγρόν υπέδειξεν ηδύν άπασι, τοις θέλουσι θερίζειν σωτηριάν, εν τω ψάλλειν ούτως.

Αλληλούϊα

Εχουσα θεοδόχον, η Παρθένος την μήτραν, ανέδραμε προς την Ελισάβετ. Το δε βρέφος εκείνης ευθύς, επιγνόν τον ταυτης ασπασμόν, έχαιρε. Και άλμασιν ως άσμασιν, εβόα προς την Θεοτόκον.

Χαίρε, βλαστού αμαράντου κλήμα. Χαίρε, καρπού ακηράτου κτήμα.

Χαίρε, γεωργόν γεωργούσα φιλάνθρωπον. Χαίρε, φυτουργόν της ζωής ημών φύουσα.

Χαίρε, άρουρα βλασάνουσα ευφορίαν οικτιρμών, χαίρε, τράπεζα βαστάζουσα ευθηνίαν ιλασμών.

Χαίρε, ότι λειμώνα της τρυφής αναθάλλεις. Χαίρε, ότι λιμένα των ψυχών ετοιμάζεις.

Χαίρε, δεκτόν πρεσβείας θυμίαμα. Χαίρε, παντός του κόσμου εξίλασμα.

Χαίρε, Θεού προς θνητού ευδοκία. Χαίρε, θνητών προς Θεόν παρρησία.

Χαίρε, Νύμφη ανύμφευτε.

Ζάλην ένδοθεν έχων, λογισμών αμφιβόλων, ο σώφρων Ιωσήφ εταράχθη, προς την άγαμόν σε θεωρών, και κλειψίγαμον υπονοών 'Αμεμπτε. Μαθών δε σου την σύλληψιν εκ Πνεύματος Αγίου, έφη.

Αλληλούϊα

ΣΤΑΣΙΣ ΔΕΥΤΕΡΑ

Ηκουσαν οι Ποιμένες, των Αγγέλων υμνούντων, την ένσαρκον Χριστού παρουσίαν. Και δραμόντες ως προς Ποιμένα, θεωρούσι τούτον ως αμνόν άμωμον, εν τη γαστρί Μαρίας βοσκηθέντα, ην υμνούντες είπον.

Χαίρε, αμνού και ποιμένος Μήτηρ. Χαίρε, αυλή λογικών προβάτων.

Χαίρε, αοράτων εχθρών αμυντήριον. Χαίρε, Παραδείσου θυρών ανοικτήριον.

Χαίρε, ότι τα ουράνια συναγάλλεται τη γή. Χαίρε, ότι τα επίγεια συγχορεύει ουρανοίς.

Χαίρε, των Αποστόλων το ασίγητον στόμα. Χαίρε, των Αθλοφόρων το ανίκητον θάρσος.

Χαίρε, στερρόν της πίστεως έρεισμα. Χαίρε λαμπρόν της χάριτος γνώρισμα.

Χαίρε, δι' ης εγυμνώθη ο άδης. Χαίρε, δι' ης ενεδύθημεν δόξαν.

Χαίρε, Νύμφη ανύμφευτε.

Θεοδρόμον Αστέρα, θεωρήσαντες Μάγοι, τη τούτου ηκολούθησαν αίγλη. Και ως λύχνον κρατούντες αυτόν, δι' αυτού ηρεύνων κραταιόν Άνακτα. Και φθάσαντες τον άφθαστον, εχάρησαν, αυτό βοώντες.

Αλληλούϊα.

Ιδον παίδες Χαλδαίων, εν χερσί της Παρθένου, τον πλάσαντα χειρί τους ανθρώπους. Και Δεσπότην νοούντες αυτόν, ει και δούλου έλαβε μορφήν, έσπευσαν τοις δώροις θεραπεύσαι, και βοήσαι τη Ευλογημένη.

Χαίρε, αστέρος αδύτου Μήτηρ. Χαίρε, αυγή μυστικής ημέρας.

Χαίρε, της απάτης την κάμινον σβέσασα. Χαίρε, της Τριάδος τους μύστας φωτίζουσα.

Χαίρε τύραννον απάνθρωπον εκβαλούσα της αρχής. Χαίρε κύριον φιλάνθρωπον, επιδείξασα Χριστόν.

Χαίρε, η της βαρβάρου λυτρουμένη θρησκείας. Χαίρε, φλογός παθών απαλλάτουσα.

Χαίρε, πιστών οδηγέ σωφροσύνης. Χαίρε, πασών γενεών ευφροσύνη.

Χαίρε, Νύμφη ανύμφευτε.

Κήρυκες θεοφόροι, γεγονότες οι Μάγοι, υπέστρεψαν εις την Βαβυλώνα. Εκτελέσαντές σου τον χρησμόν, και κηρύξαντές σε τον Χριστόν άπασιν, αφέντες τον Ηρώδη ως ληρώδη, μη ειδότα ψάλλειν.

Αλληλούϊα.

Λάμπας εν τη Αιγύπτω, φωτισμόν αληθείας, εδίωξαν του ψεύδους το σκότος. Τα γαρ είδωλα ταύτης Σωτήρ, μη ενέγκατά σου την ισχύν, πέπτωκεν. Οι τούτων δε ρυσθέντες, εβόων προς την Θεοτόκον.

Χαίρε, ανόρθωσις των ανθρώπων. Χαίρε, κατάπτωσις των δαιμόνων.

Χαίρε, της απάτης την πλάνην πατήσασα. Χαίρε, των ειδώλων τον λόγον ελέγξασα.
Χαίρε, θάλασσα ποντίσασα Φαραώ τον νοητόν. Χαίρε, πέτρα η ποτίσασα τους
διψώντας την ζωήν.
Χαίρε, πύρινε στύλε, οδηγών τους εν σκότει. Χαίρε, τροφή του Μάννα
διάδοχε. Χαίρε, τρυφής αγίας διάκονε.
Χαίρε, η γή της επαγγελίας. Χαίρε εξ ης ρέει μέλι και γάλα.
Χαίρε, Νύμφη ανύμφευτε.

Μέλλοντος Συμεώνος, του παρόντος αιώνος, μεθίστασθαι του απατεώνος, επεδόθης
ως βρέφος αυτώ, αλλ' εγνώσθης τούτω και Θεός τέλειος. Διό περ εξεπλάγη σου την
άρρητον σοφίαν, κράζων.
Αλληλούϊα.

ΣΤΑΣΙΣ ΤΡΙΤΗ

Νέαν ἔδειξεν κτίσιν, εμφανίσας ὁ Κτίστης, ἡμῖν τοῖς ὑπ' αὐτοῦ γενομένοις. Ἐξ ἀσπόρου βλαστήσας γαστρός, καὶ φυλάξας ταύτην, ὡσπερ ἡν, ἀφθορον. Ἴνα το θαῦμα βλέποντες, υμνήσωμεν αὐτή, βοῶντες.

Χαίρε, το ἄνθος τῆς ἀφθαρσίας. Χαίρε, το στέφος τῆς ἐγκρατείας.

Χαίρε, ἀναστάσεως τύπον ἐκλάμπουσα. Χαίρε, τῶν Ἀγγέλων τὸν βίον ἐμφαίνουσα.

Χαίρε, δένδρον ἀγλαόκαρπον, ἐξ' οὐ τρέφονται πιστοί. Χαίρε, ξύλον εὐσκιόφυλλον, ὑφ' οὐ σκέπονται πολλοί.

Χαίρε, κυφορούσα ὁδηγὸν πλανωμένοις. Χαίρε, ἀπογεννώσα λυτρωτὴν αἰχμαλώτοις.

Χαίρε, Κριτοῦ δικαίου δυσώπησις. Χαίρε, πολλῶν πταιόντων συγχώρησις.

Χαίρε, στολή τῶν γυμνῶν παρρησίας. Χαίρε, στοργή, πάντα πόθον νικώσα.

Χαίρε, Νύμφη ἀνύμφευτε.

Ξένον τόκον ἰδόντες, ξενωθόμεν τοῦ κόσμου, τὸν νοῦν εἰς οὐρανὸν μεταθέντες. Διὰ τούτο γὰρ ὁ ὑψηλὸς Θεός, ἐπὶ γῆς ἐφάνη ταπεινὸς ἄνθρωπος, βουλόμενος ἐλκύσαι πρὸς τὸ ὕψος, τοὺς αὐτῶ βοῶντας.

Ἀλληλοῦῖα.

Ὅλος ἡν ἐν τοῖς κάτω, καὶ τῶν ἄνω οὐδόλως ἀπὴν, ὁ ἀπερίγραπτος Λόγος. Συγκατάβασις γὰρ θεϊκὴ, οὐ μετάβασις Δε τοπικὴ γέγονε, καὶ τόκος ἐκ Παρθένου θεολήπτου ἀκουούσης ταῦτα.

Χαίρε, Θεοῦ ἀχωρήτου χώρα, χαίρε, σεπτοῦ μυστηρίου θύρα.

Χαίρε, τῶν ἀπίστων ἀμφίβολον ἀκουσμα, χαίρε, τῶν πιστῶν ἀναμφίβολον καύχημα.

Χαίρε, ὄχημα πανάγιον τοῦ ἐπὶ τῶν Χερουβίμ, χαίρε οἴκημα πανάριστον τοῦ ἐπὶ τῶν Σεραφεείμ.

Χαίρε, ἡ ταναυρία εἰς ταυτὸ ἀγαγούσα, χαίρε, ἡ παρθενίαν καὶ λοχείαν ζευγνύσα.

Χαίρε, δι' ἧς ἐλύθη παράβασις, χαίρε, δι' ἧς ἠνοίχθη παράδεισος.

Χαίρε, ἡ κλεῖς τῆς Χριστοῦ βασιλείας, χαίρε, ἐλπίς ἀγαθῶν αἰωνίων.

Χαίρε, Νύμφη ἀνύμφευτε.

Πάσα φύσις Ἀγγέλων, κατεπλάγη τὸ μέγα τῆς σῆς ἐνανθρωπήσεως ἔργον, τὸν ἀπρόσιτον γὰρ ὡς Θεόν, εθεώρει πάσι προσιτὸν ἄνθρωπον, ἡμῖν μὲν συνδιάγοντα, ἀκούοντα δὲ παρά πάντων οὕτως.

Ἀλληλοῦῖα.

Ρήτορας πολυφθόγγους, ὡς ἰχθύας ἀφώνους, ὀρώμεν ἐπὶ σοὶ Θεοτόκε. Απορούσι γὰρ λέγειν πῶς, καὶ Παρθένος μένεις, καὶ τεκεῖν ἰσχυσας. Ἡμεῖς δὲ τὸ μυστήριον θαυμάζοντες, πιστῶς βοῶμεν.

Χαίρε, σοφίας Θεοῦ δοχείον. Χαίρε, προνοίας αὐτοῦ ταμεῖον.

Χαίρε, φιλοσόφους ασόφους δεικνύουσα, χαίρε, τεχνολόγους αλόγους ελέγχουσα.
Χαίρε, των Αθηναίων τας πλοκάς διασπώσα, χαίρε, των αλιέων τας σαγήνας
πληρούσα.
Χαίρε, βυθού αγνοίας εξέλκουσα, χαίρε, πολλούς εν γνώσει φωτίζουσα.
Χαίρε, ολκάς των θελόντων σωθήναι, χαίρε, λιμήν των του βίου πλωτήρων.
Χαίρε, Νύμφη ανύμφευτε.

Σώσαι θέλων τον κόσμον, ο των όλων κοσμήτωρ, προς τούτον αυτεπάγγελτος ήλθε.
Και ποιμήν υπάρχων ως Θεός, δι' ημάς εφάνη καθ' ημάς άνθρωπος, ομοίω γαρ το
όμοιον καλέσας, ως Θεός ακούει.
Αλληλούϊα.

ΣΤΑΣΙΣ ΤΕΤΑΡΤΗ

Τείχος ει των Παρθένων, Θεοτόκε Παρθένε, και πάντων των εις σε προστρεχόντων, ο γαρ του ουρανού και της γης, κατεσκεύασέ σε Ποιητής 'Αχραντε, οικήσας εν τη μήτρα σου, και πάντας σοι προσφωνείν διδάξας.

Χαίρε, η στήλη της παρθενίας, χαίρε η πύλη της σωτηρίας.

Χαίρε, αρχηγέ νοητής αναπλάσεως, χαίρε χορηγέ θεϊκής αγαθότητας.

Χαίρε, σύ γαρ ανεγέννησας τους συλληθέντας αισχρώς, χαίρε, σύ γαρ ενουθέτησας τους συληθέντας τον νούν.

Χαίρε, η τον φθορέα των φρενών καταργούσα, χαίρε, η τον σπορέα της αγνείας τεκούσα.

Χαίρε, παστάς ασπόρου νυμφεύσεως, χαίρε, πιστούς Κυρίω αρμόζουσα.

Χαίρε, καλή κουροτρόφε παρθένων, χαίρε, ψυχών νυμφοστόλε αγίων.

Χαίρε, Νύμφη ανύμφευτε.

Υμνος άπας ηττάται, συνεκτείνεσθαι σπεύδων, τω πλήθει των πολλών οικτιρισμών σου, ισαρίθμους γαρ τη ψάμμω ωδάς, αν προσφέρωμέν σοι, Βασιλεύ άγιε, ουδέν τελούμεν άξιον, ων δέδωκας ημίν, τοις σοι βοώσιν.

Αλληλούϊα.

Φωτοδόχον, λαμπάδα, τοις εν σκότει φανείσαν, ορώμεν την αγίαν Παρθένον, το γαρ άύλλον άπτουσα φως, οδηγεί προς γνώσιν θεϊκήν άπαντας, αυτή τον νούν φωτίζουσα, κραυγή δε τιμωμένη ταύτα.

Χαίρε, ακτίς νοητού Ηλίου, χαίρε, βολίς του αδύτου φέγγους.

Χαίρε, αστραπή τας ψυχάς καταλάμπουσα, χαίρε, ως βροντή τους εχθρούς καταπλήττουσα.

Χαίρε, ότι τον πολύφωτον ανατέλλεις φωτισμόν, χαίρε, ότι τον πολύρρητον, αναβλύζεις ποταμόν.

Χαίρε, της κολυμβήθρας ζωγραφούσα τον τύπον, χαίρε, της αμαρτίας αναιρούσα τον ρήυπον.

Χαίρε, λουτήρ εκπλύνων συνειδησιν, χαίρε, κρατήρ κιωνών αγαλλίασιν.

Χαίρε, οσμή της Χριστού ευωδίας, χαίρε, ζωή μυστικής ευωχίας.

Χαίρε, Νύμφη ανύμφευτε.

Χάριν δούναι θελήσας, οφλημάτων αρχαίων, ο πάντων χρεωλύτης ανθρώπων, επεδήμησε δι' εαυτού, προς τους αποδήμους της αυτού χάριτος. Και σχίσας το χειρόγραφον, ακούει παρά πάντων ούτως.

Αλληλούϊα.

Ψάλλοντες σου τον τόκον, ανυμνούμεν σε πάντες, ως έμψυχον ναόν, Θεοτόκε, εν τη ση γαρ οίκησας γαστρί, ο συνέχων πάντα τη χειρί Κύριος, ηγίασεν, εδόξασεν, εδίδαξε βοάν σοι πάντας.

Χαίρε, σκηνή του Θεού και Λόγου, χαίρε, Αγία Αγίων μείζων.

Χαίρε, κιβωτέ χρυσωθείσα τω Πνεύματι, χαίρε, θησαυρέ της ζωής αδαπάνητε.

Χαίρε, τίμιον διάδημα, βασιλέων ευσεβών, χαίρε, καύχημα σεβάσμιον, Ιερέων ευλαβών.

Χαίρε, της Εκκλησίας ο ασάλευτος πύργος, χαίρε, της βασιλείας το απόρθητον τείχος.

Χαίρε, δι' ης εγείρονται τρόπαια, χαίρε, δι' ης οι εχθροί καταπίπτουσι.

Χαίρε, χρωτός του εμού θεραπεία, χαίρε, ψυχής της εμής σωτηρίας.

Χαίρε, Νύμφη ανύμφευτε.

Ω Πανύμνητε Μήτηρ, η τεκούσα τον πάντων Αγίων αγιώτατον Λόγον (εκ γ'), δεξαμένη την νυν προσφοράν, από πάσης ρύσαι συμφοράς άπαντας, και της μελλούσης λύτρωσαι κολάσεως τους σοι βοώντας.

Αλληλούϊα.

Και πάλιν τον πρώτον Οίκον.

Αγγελος πρωτοστάτης, ουρανόθεν επέμφθη, ειπείν τη Θεοτόκω το Χαίρε, και συν τη ασωμάτω φωνή, σωματούμενόν σε θεωρών Κύριε, εξίστατο και ίστατο, κραυγάζων προς αυτήν τοιαύτα.

Χαίρε, δι' ης η χαρά εκλάμπει, χαίρε, δι' ης η αρά εκλείψει.

Χαίρε, του πεσόντος Αδάμ η ανάκλησις, χαίρε, των δακρύων της Εύας η λύτρωσις.

Χαίρε, ύψος δυσανάβατον ανθρωπίνοις λογισμοίς, χαίρε, βάθος δυσθεώρητον και Αγγέλων οφθαλμοίς.

Χαίρε, ότι υπάρχεις Βασιλέως καθέδρα, χαίρε, ότι βαστάζεις τον βαστάζοντα πάντα.

Χαίρε, αστήρ εμφανίων τον Ηλιον, χαίρε, γαστήρ ενθέου σαρκώσεως.

Χαίρε, δι' ης νεουργείται η κτίσις, χαίρε, δι' ης βρεφουργείται ο Κτίστης.

Χαίρε, Νύμφη ανύμφευτε.

Είτα οι χοροί εναλλάξ, το

Τη Υπερμάχω ... σύντομον.

Ο Αναγνώστης.

Τρισάγιον. Δόξα... Και νυν... Παναγία Τριάς... Κύριε, ελέησον (γ'). Δόξα... Και νυν... Πάτερ ημών.

Ο Ιερεύς.

Ότι σου εστίν η βασιλεία...

Ο Αναγνώστης.

Αμήν.

Και αναγινώσκει το Κοντάκιον της ημέρας, ήτοι το του Αγίου Θεοδώρου.

Πίστιν Χριστού ωσεί θώρακα, ένδον λαβών εν καρδία σου, τας εναντίας δυνάμεις κατεπάτησας Πολύαθλε, και στέφει ουρανίω, εστέφθης αιωνίως, ως αήττητος.

Κύριε ελέησον (μ')

Ο εν παντί καιρώ και πάση ώρα, εν ουρανώ και επί γης προσκυνούμενος και δοξαζόμενος, Χριστός ο Θεός ο μακρόθυμος, ο πολυέλαιος, ο πολυεύσπλαχνος, ο τους δικαίους αγαπών και τους αμαρτωλούς ελεών, ο πάντας καλών προς σωτηρίαν δια της επαγγελίας των μελλόντων αγαθών, αυτός Κύριε πρόσδεξαι και ημών τη ώρα ταύτη τας εντεύξεις και ίθυνον την ζωήν ημών προς τας εντολάς Σου. Τας ψυχάς ημών αγίασον, τα σώματα άγνισον, τους λογισμούς ημών διόρθωσον, τας εννοίας κάθαρσον και ρύσαι ημάς από πάσης θλίψεως, κακών και οδύνης. Τείχισον ημάς αγίοις σου Αγγέλοις, ίνα τη παρεμβολή αυτών φρουρούμενοι και οδηγούμενοι, καταντήσωμεν εις την ενότητα της πίστεως και εις την επίγνωσιν της απροσίτου δόξης. Ότι ευλογητός ει, εις τους αιώνας των αιώνων. Αμήν.

Κύριε, ελέησον (γ'), Δόξα... Και νυν...

Την τιμιωτέραν των Χερουβίμ, και ενδοξοτέραν ασυγκρίτως των Σεραφείμ, την αδιαφθόρωσ Θεόν Λόγον τεκούσαν την όντως Θεοτόκον σε μεγαλύνομεν.

Εν ονόματι Κυρίου, ευλόγησον, Πάτερ.

ο Ιερεύς.

Ο Θεός οικτειρήσαι ημάς και ευλογήσαι ημάς. Επιφάναι το πρόσωπον αυτού εφ' ημάς και ελεήσαι ημάς.

Ο α' Ψάλτης (άνευ μετανοιών)

Κύριε, ελέησον (γ').

Και σώσον ημάς Παναγία Παρθένε

ΕΥΧΗ ΕΙΣ ΤΗΝ ΥΠΕΡΑΓΙΑΝ ΘΕΟΤΟΚΟΝ

Ασπιλε, αμόλυντε, άφθορε, άχραντε, αγνή Παρθένε Θεόνυμφε Δέσποινα, η Θεόν Λόγον τοις ανθρώποις τη παραδόξω σου κήσει ενώσασα και την απωσθείσαν φύσιν του γένους ημών τοις ουρανίοις συνάψασα. Η των απηλπισμένων μόνη ελπίς και των πολεμουμένων βοήθεια, η ετοιμή αντίληψις των εις σε προστρεχόντων και πάντων των χριστιανών το καταφύγιον, μη βδελύξη με τον αμαρτωλόν, τον εναγή, τον εσχροίς λογισμοίς και λόγοις και πράξεσιν όλον εμαυτόν αχρειώσαντα, και των ηδονών του βίου ραθυμία, γνώμησ δούλον γενόμενον. Αλλ' ως του φιλανθρώπου Θεού Μήτηρ, φιλανθρώπως σπλασχνίσθητι επ' εμοί τω αμαρτωλώ και ασώτω, και δέξαι μου την εκ ρυπαρών χειλέων προσφερομένην σοι δέησιν, και τον σον Υιόν, και ημών Δεσπότην και Κύριον τη μητρική σου παρηρησία χρωμένη,

δυσώπησον, ίνα ανοίξη καμοί τα φιλάνθρωπα σπλάχνα της αυτού αγαθότητος, και παριδών μου τα αναρίθμητα πταίσματα επιστρέψη με προς μετάνοιαν, και των αυτού εντολών εργάτην δόκιμον αναδείξη με. Και πάρεσό μοι αεί, ως ελεήμων, και συμπαθής και φιλάγαθος, εν μεν τω παρόντι βίω, θερμή προστάτις και βοηθός, τας των εναντίων εφόδους αποτειχίζουσα και προς σωτηρίαν καθοδηγούσα με, και εν τω καιρώ της εξόδου μου, την αθλίαν μου ψυχήν περιέπουσα, και τας σκοτεινάς όψεις των πονηρών δαιμόνων πόρρω αυτής απελαύνουσα. Εν δε τη φοβερά ημέρα της κρίσεως, της αιωνίου με ρυομένη κολάσεως, και της απορρήτου δόξης του σου Υιού και Θεού ημών κληρονόμον με αποδεικνύουσα. 'Ης και τύχοιμι, Δέσποινά μου, Υπεραγία Θεοτόκε, δια της σης μεσιτείας και αντιλήψεως, χάριτι και φιλανθρωπία του μονογενούς σου Υιού, του Κυρίου και Θεού, και Σωτήρος ημών Ιησού Χριστού. 'Ω πρέπει πάσα δόξα, τιμή και προσκύνησις, συν τω ανάρχω αυτού Πατρί, και τω Παναγίω, και αγαθώ και ζωοποιώ αυτού Πνεύματι, νυν και αεί, και εις τους αιώνας των αιώνων. Αμήν.

Ο β' Ψάλτης

ΕΥΧΗ ΕΙΣ ΤΟΝ ΚΥΡΙΟΝ ΗΜΩΝ ΙΗΣΟΥΝ ΧΡΙΣΤΟΝ

Και δος ημίν, Δέσποτα, προς ύπνον απιούσιν, ανάπαυσιν σώματος και ψυχής και διαφύλαξον ημάς από του ζοφερού ύπνου της αμαρτίας, και από πάσης σκοτεινής και νυκτερινής ηδυπαθείας. Παύσον τας ορμάς των παθών, σβέσον τα πεπυρωμένα βέλη του πονηρού, τα καθ' ημών δολίως κινούμενα, τας της σαρκός ημών επαναστάσεις κατάστειλον, και πάν γεάδες και υλικόν ημών φρόνημα κοίμισον. Και δώρησαι ημίν, ο Θεός, γρήγορον νούν, σώφρονα λογισμόν, καρδίαν νήφουσαν, ύπνον ελαφρόν, και πάσης σατανικής φαντασίας απηλλαγμένον. Διανάστησον δε ημάς εν τω καιρώ της προσευχής, εστηριγμένους εν ταις εντολαίς σου, και την μνήμην των σων κριμάτων εν εαυτοίς απαράθραστον, έχοντας. Παννύχιον ημίν την σην Δοξολογίαν χάρισαι εις το υμνείν, και ευλογείν, και δοξάζειν το πάντιμον και μεγαλοπρεπές όνομά σου, του Πατρός, και του Υιού και του Αγίου Πνεύματος, νυν, και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων. Αμήν.

Υπερένδοξε, αειπάρθενε, ευλογημένη Θεοτόκε, προσάγαγε την ημετέραν προσευχήν τω Υιώ σου και Θεώ ημών, και αίτησαι, ίνα σώση δια σου τας ψυχάς ημών.

Η ελπίς μου ο Πατήρ, καταφυγή μου ο Υιός, σκέπη μου το Πνεύμα το 'Αγιον, Τριάς αγία, δόξα σοι.

Την πάσαν ελπίδα μου, εις σε ανατίθημι, Μήτηρ του Θεού, φύλαξόν με υπό την σκέπην σου.

(Την πρώτη εβδομάδα εις την πρώτη Στάση των Χαιρετισμών αναγιγνώσκεται και Ευαγγέλιον)

Ο Ιερεύς

Και υπέρ των καταξιωθῆναι ημᾶς της ακροάσεως του αγίου Ευαγγελίου Κύριον τον Θεόν ημών ικετεύσομεν.

Σοφία, Ορθοί, ακούσωμεν του αγίου Ευαγγελίου. Ειρήνη πάσι.

Ο Χορός.

Και τω πνεύματί σου.

Ο Ιερεύς

Εκ του κατά Ιωάννην αγίου Ευαγγελίου το ανάγνωσμα Πρόσχωμεν.

Εἶπεν ὁ Κύριος, ἐγὼ εἰμι ἡ ἀμπελος ἡ ἀληθινή, καὶ ὁ πατήρ μου ὁ γεωργός ἐστι. παν κλήμα ἐν ἐμοί μὴ φέρον καρπὸν, αἶρει αὐτό, καὶ παν τὸ καρπὸν φέρον, καθαίρει αὐτό, ἵνα πλείονα καρπὸν φέρῃ. ἤδη υμεῖς καθαροὶ ἐστε διὰ τὸν λόγον ὃν λελάληκα ὑμῖν. μείνατε ἐν ἐμοί, καγὼ ἐν ὑμῖν. καθὼς τὸ κλήμα οὐ δύναται καρπὸν φέρειν ἀφ' ἐαυτοῦ, ἐὰν μὴ μείνῃ ἐν τῇ ἀμπέλῳ, οὕτως οὐδὲ υμεῖς, ἐὰν μὴ ἐν ἐμοί μείνητε. ἐγὼ εἰμι ἡ ἀμπελος, υμεῖς τὰ κλήματα. ὁ μένων ἐν ἐμοί καγὼ ἐν αὐτῷ, οὗτος φέρει καρπὸν πολύν, ὅτι χωρὶς ἐμοῦ οὐ δύνασθε ποιεῖν οὐδέν. ἐὰν μὴ τις μείνῃ ἐν ἐμοί, ἐβλήθη ἔξω ὡς τὸ κλήμα καὶ ἐξηράνθη, καὶ συνάγουσιν αὐτὰ καὶ εἰς τὸ πυρὸν βάλλουσι καὶ καίεται. ἐὰν μείνητε ἐν ἐμοί καὶ τὰ ῥήματα μου ἐν ὑμῖν μείνῃ, ὁ ἐὰν θέλητε αἰτήσασθε, καὶ γενήσεται ὑμῖν.

Ο Χορός.

Δόξα σοι, Κύριε δόξα σοι.

Ο Ιερεύς ἀμέσως τὴν Απόλυσιν.

Δόξα σοι ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ημῶν, δόξα σοι. Χριστός ὁ ἀληθινός Θεός ημῶν, τὰς πρεσβείαις τῆς Παναχράντου αὐτοῦ Μητροῦς, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων Ἀποστόλων, (τῶν ἁγίων τῆς ἡμέρας καὶ τοῦ ἁγίου τοῦ Ναοῦ) καὶ πάντων τῶν ἁγίων ἐλεῆσαι καὶ σώσαι ημᾶς ὡς ἀγαθός καὶ φιλόανθρωπος.

Εὐξώμεθα ὑπὲρ εἰρήνης τοῦ κόσμου.

Ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν.

Ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ημῶν (.....) καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ημῶν ἀδελφότητος.

Ὑπὲρ τῶν ἀπολειφθέντων πατέρων, καὶ ἀδελφῶν ημῶν.

Ὑπὲρ τῶν μισούντων καὶ ἀγαπώντων ημᾶς.

Ὑπὲρ τῶν ἐλεούντων καὶ διακονούντων ἡμῖν.

Ὑπὲρ τῶν ἐντειλαμένων ἡμῖν τοῖς ἀναξίοις εὐχεσθαι ὑπὲρ αὐτῶν.

Ὑπὲρ ἀναρρύσεως τῶν ἀιχμαλώτων.

Ὑπὲρ τῶν ἐν θαλάσῃ καλῶς πλεόντων.

Ὑπὲρ τῶν ἐν ἀσθενείαις κατακειμένων.

Εὐξώμεθα καὶ ὑπὲρ εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς.

Καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσαμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ημῶν, τῶν ἐνθάδε εὐσεβῶς κειμένων καὶ ἀπανταχοῦ ὀρθοδόξων.

Είπωμεν και περί αυτών, το Κύριε, ελέησον, Κύριε, ελέησον, Κύριε ελέησον.

Ο Χορός, ψάλλει.

Ἦχος γ'.

Την ωραιότητα της Παρθενίας σου, και το υπέρλαμπρον το της αγνείας σου, ο Γαβριήλ καταπλαγείς, εβόα σοι Θεοτόκε. Ποίον σοι εγκώμιον, προσαγάγω επάξιον; τι δε ονομάσω σε; απορώ και εξίσταμαι. Διό ως προσετάγην βοώ σοι. Χαίρε, η Κεχαριτωμένη.

Ο Ιερεύς.

Δί' ευχών των Αγίων Πατέρων ημών...

Ο Χορός.

Αμήν.

Κατα την Ε' εβδομαδα ψάλεται ολόκληρος ο Ακαθιστος Ὑμνος.

[Πηγή](#)